

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016200193
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Jelinková Dudzíková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1016200193.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a členov senátu JUDr. Ingridy Hudecovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Lukáša Galla, v právnej veci žalobcu: K & Ž, s.r.o., IČO: 36 456 101, so sídlom: Slavkovská 1731/61, 060 01 Kežmarok, právne zastúpeného: Mgr. Miloš Čičmanec, advokát, so sídlom: Petra Jilemnického 5778/43, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, IČO: 00 165 182, so sídlom: Nám. SNP 33, 813 31 Bratislava, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Blumental – Ústav sociálnej, komunitnej a zdravotnej starostlivosti, n.o., IČO: 52 427 170, so sídlom: Jilemnického 3579/4, 080 01 Prešov (pôvodne: Odborný liečebný a sociálny ústav n.o., IČO: 42 092 396, so sídlom: Jilemnického 4, 080 01 Prešov), právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., IČO: 36 861 227, so sídlom: Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, 2/ Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, so sídlom: Búdková 36, 817 15 Bratislava, 3/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, IČO: 36 022 047, so sídlom: Karloveská 2, 841 04 Bratislava, 4/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Povodie Hornádu, odštepny závod, IČO: 36 022 047, so sídlom: Ďumbierska 14, 041 59 Košice (pôvodne: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Odštepny závod Košice, IČO: 36 022 047, so sídlom: Ďumbierska 14, 041 59 Košice), 5/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36 038 351, so sídlom: Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, právne zastúpený: JUDr. Marek Morochovič, advokát so sídlom: Krížna 56, 821 08 Bratislava, 6/ Mesto Poprad, IČO: 00 326 470, so sídlom: Nábrežie Jána Pavla II. 2802/3, 058 42 Poprad, právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44 250 029, so sídlom: Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MK-3398/2015-221/19645 zo dňa 21.12.2015, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.
- II. Súd žalovanému voči žalobcovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.
- III. Ďalším účastníkom konania v 1., 2., 3., 4., 5. a 6. rade súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania

1. Pamiatkový úrad Slovenskej republiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) začal na základe oznámenia o začatí správneho konania vo veci vyhlásenia národnej kultúrnej pamiatky (ďalej len „NKP“) zo dňa 09.09.2015, ktoré doručil účastníkom konania, správne konanie o vyhlásenie nemocnice s areálom

v Poprade, okr. A., časť Kvetnica, k. ú. A., s objektovou skladbou: nemocnica (parc. č. XXXX/X, súp. č. XXX), park (parc. č. XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX; XXXX; XXXX/X; XXXX/X; XXXX; XXXX; XXXX; XXXX; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX – iba pozemok; XXXX; XXXX – iba pozemok; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX/X; XXXX), trafostanica (parc. č. XXXX, budova bez označenia súpisným číslom), vodáreň I. (parc. č. XXXX, budova bez označenia súpisným číslom), vodáreň II. (parc. č. XXXX, objekt nevyznačený na LV), ďalej spolu len „predmetný objekt“, za NKP podľa § 15 ods. 1 zákona č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 49/2002 Z. z.“). Vychádzal pritom z „Podkladu pre vyhlásenie za národnú kultúrnu pamiatku, A., časť B., Nemocnica s areálom“, vypracovaným z vlastného podnetu s dátumom spracovania: júl 2015 (ďalej len „Podklad“).

2. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. PUSR-2015/17904-8/69157/BRO zo dňa 09.10.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), vydaným podľa § 15 ods. 1, § 2 ods. 2 zákona č. 49/2002 Z. z. vyhlásil predmetný objekt za NKP, keď vychádzajúc z predmetného Podkladu dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 15 ods. 1 zákona č. 49/2002 Z. z.

3. Žalovaný rozhodnutím č. MK- 3398/2015-221/19645 zo dňa 21.12.2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolania účastníkov konania, konkrétne žalobcu a ďalšieho účastníka konania v rade 6/, zamietol a prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

II. Žaloba

4. Žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) dňa 12.02.2016 sa pôvodne žalobcovia v rade 1/ K & Ž, s.r.o. a v rade 2/ C. D. (ďalej len „žalobca“), podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení skorších predpisov (ďalej len „OSP“) domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím prvostupňového orgánu (ďalej spolu len „preskúmané rozhodnutia“), pričom tvrdil, že bol preskúmanými rozhodnutiami a postupom konajúcich orgánov ukrátený na svojich právach účastníka správneho konania. Namietal rozpor preskúmaných rozhodnutí so zákonom, konkrétne napadnuté rozhodnutie považoval za rozporné s § 59 ods. 1 Správneho poriadku. Mal za to, že žalovaný bez toho, aby doplnil dokazovanie a overil správnosť tvrdených skutočností v záujme zistenia skutkového stavu veci, odvolanie zamietol. Napadnuté rozhodnutie podľa žalobcu porušuje jeho subjektívne práva, ktoré vychádzajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Žalovaný v konaní postupoval v rozpore s § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 Správneho poriadku a tieto porušenia je možné badať aj u prvostupňového orgánu.

5. V bližšom odôvodnení uvedených pochybení žalobca poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k vyjadreniu prvostupňového orgánu, čím mu bola odňatá príležitosť, aby mohol svoje práva účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu napadnutého rozhodnutia, rovnako tak v prvostupňovom konaní, kedy nebolo vykonané miestne zisťovanie za účasti účastníkov konania. Žalovaný sa svedomite nezaoberal predmetnou vecou, keď vo väčšej časti len kopíroval vyjadrenie prvostupňového orgánu. Preskúmané rozhodnutia tak nevychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Podľa žalobcu došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a žalovaný neuviedol, akými pohnútkami sa riadil pri vydaní napadnutého rozhodnutia, na základe akých dôkazov a skutočností vo veci rozhodol, čím je rozhodnutie nepreskúmateľné. Rozporné so zákonom je podľa žalobcu aj v tej časti, keď ho žalovaný založil na vyjadrení účastníka, ktoré bolo doručené až po vydaní rozhodnutia, a na ústnej informácii od iného orgánu.

6. Žalobca ďalej poukázal na to, že špecifikácia nehnuteľností uvedená v preskúmaných rozhodnutiach je v rozpore s platnými právnymi predpismi s poukazom na Správny poriadok a zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Ďalej zdôraznil, že zákon neprikazuje a nemôže prinútiť vlastníka parciel, aby na vlastné náklady vykonal obnovu parku a parkovej zelene, keďže účelom vyhlásenia za NKP mala byť práve obnova parku. Vzhľadom na súčasnú právnu úpravu

nie je možné bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti takéto obnovenie realizovať. Žalobca namietal aj hypotetický a nepodložený charakter zámeru žalovaného park obnoviť a poukázal na stratu jeho hodnoty v priebehu času. Namietal nejasnosť účelu a dôvodu vyhlásenia parku/parciel za NKP, keďže žalovaný túto skutočnosť bližšie neodôvodnil, pričom žalobca označil tento zámer za neuskutočniteľný, nereálny, nedôvodný, bez vykonania náležitého pamiatkového výskumu.

7. V ďalšej časti svojej argumentácie spochybnil v Podklade použitú historickú dokumentáciu a ďalšie materiály ako autentický historický podklad, i relevantnosť a vierohodnosť podkladov, ktoré by potvrdili skutkový stav veci. Navyše podľa žalobcu sa súčasná podoba parku zmenila významným spôsobom, aj z dôvodu zanedbania starostlivosti oň, čo ale zisťované napríklad miestnou ohliadkou nebolo. Preskúmané rozhodnutia tak podľa žalobcu nad mieru primeranú zákonom obmedzujú vlastníkov príslušných nehnuteľností bez reálneho právneho základu. S poukazom na § 27 zákona č. 49/2002 Z. z. žalobca dodal, že kultúrna hodnota parku absentuje a jeho podoba nie je zachovaná, nie je zrejmé, aká základná ochrana sa má pre daný objekt vykonávať. Podľa žalobcu žalovaný ani prvostupňový orgán (ďalej spolu len „správne orgány“) nepreukázali, resp. nezhrmaždili dostatok odborných podkladov pre závery o existencii pamiatkovej hodnoty vzťahujúcej sa na park, parcely či celý objekt, teda pamiatková hodnota podľa žalobcu nebola preukázaná. Žalovaný žiadnym spôsobom neskúmal spochybnenie zákonnosti a prípustnosti Podkladu, z ktorého nie je možné určiť, kto bol jeho vypracovateľom, resp. z neho vyplýva, že išlo o fyzickú osobu bez akejkoľvek zmienky o jej odbornosti a spojitosti s prvostupňovým rozhodnutím. Vzhľadom na uvedené bol podľa žalobcu Podklad vypracovaný v rozpore s § 15 ods. 2 zákona č. 49/2002 Z. z., preto nie je použiteľný.

8. Výklad žalovaným citovaných ustanovení, uvedených v napadnutom rozhodnutí, podľa žalobcu nesúvisí s predmetným skutkovým stavom. Ich spojitosť s § 15 zákona č. 49/2002 Z. z. je neprípustná a založená na značne extenzívnom výklade zákona. O to viac, ak hlavným dôvodom odvolania žalobcov nebola nemožnosť nakladania s nehnuteľnosťami, či vykonávania stavebných úprav, ale neexistencia kultúrnej hodnoty, jej preukázanie a zdôvodnenie, ktorá by bola v súlade so zákonom podkladom pre vyhlásenie parku/parciel za NKP. Žalobca trval na tom, že správne orgány nepreukázali konkrétne pamiatkové hodnoty daného územia relevantnými a zákonnými podkladmi. Každý objekt má svoju hodnotu, avšak nie každá z nich je výnimočná a spoločensky významná tak, aby mohla byť predmetom individuálnej ochrany. Takúto hodnotu predmetného objektu správne orgány nepreukázali, Podklad vychádza zo subjektívneho názoru fyzických osôb bez vyjadrenia sa historikov a ďalších autorít. Napadnuté rozhodnutie žalobca označil za nepreskúmateľné, keďže žalovaný sa nezaoberal všetkými odvolacími námietkami a nedal odpoveď na všetky relevantné otázky.

9. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd preskúmané rozhodnutia zrušil a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi. Žalobca zároveň podal návrh na priznanie odkladného účinku žalobe, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením krajského súdu č. k. 6S/24/2016-153 zo dňa 22.04.2021, právoplatným 10.05.2021, tak, že súd ho zamietol.

III.

Vyjadrenie žalovaného

10. V rámci reakcie na súdom doručenú žalobu sa žalovaný vyjadril podaním doručeným krajskému súdu dňa 01.04.2016, v ktorom zopakoval priebeh administratívneho konania i obsah odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí a s poukazom na nedôvodnosť žalobných námietok navrhol súdu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Replika žalobcu, duplika žalovaného

11. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným krajskému súdu dňa 16.05.2019 (replika). V celom rozsahu zotrval na podanej žalobe a odkázal na jej obsah. Vyjadrenie žalovaného podľa neho neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Zopakoval svoju žalobnú argumentáciu a v rámci

žalobného návrhu žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie pri súčasnom priznaní náhrady trov konania.

12. Duplika žalovaného nebola podaná.

V.

Vyjadrenia ďalších účastníkov konania

13. Uznesením krajského súdu č. k. 6S/24/2016-97 zo dňa 08.03.2019, právoplatným 22.03.2019, súd do konania pribral ďalších účastníkov konania v rade 1/ až 6/.

14. Ďalší účastník konania v rade 2/ sa vyjadril podaním doručeným krajskému súdu 04.04.2019, v ktorom uviedol, že posúdenie dôvodnosti žalobných námietok v procesnej rovine ponecháva na úvahe súdu. Dodal, že voči vecnej správnej napadnutého rozhodnutia nemá žiadne námietky a preskúvané rozhodnutia považuje za zákonné.

15. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

VI.

Relevantná právna úprava

16. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 491 ods. 2 SSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

18. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

19. Podľa § 115 SSP pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov alebo z dôvodu uskutočnenia neverejnej porady a vyhotovenia výroku rozhodnutia správneho súdu. Správny súd môže odročiť pojednávanie aj vtedy, ak to účastníci konania zhodne navrhnú.

20. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

24. Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

25. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

26. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

27. Podľa § 169 SSP ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

28. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 49/2002 Z. z. pamiatkový úrad vyhlasuje za kultúrnu pamiatku huteľnú vec alebo nehnuteľnú vec, ktorá má pamiatkovú hodnotu. Za kultúrnu pamiatku môže vyhlásiť aj súbor takých vecí.

29. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 49/2002 Z. z. krajský pamiatkový úrad alebo pamiatkový úrad vypracuje podklady na vyhlásenie veci za kultúrnu pamiatku z vlastného podnetu alebo na podnet právnickej osoby alebo fyzickej osoby, v odôvodnených prípadoch v spolupráci s vedeckými pracoviskami Slovenskej akadémie vied a ďalšími odbornými a vedeckými inštitúciami.

30. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 49/2002 Z. z. pamiatková hodnota je súhrn významných historických, spoločenských, krajinných, urbanistických, architektonických, vedeckých, technických, výtvarných alebo umelecko-remeselných hodnôt, pre ktoré môžu byť veci predmetom individuálnej alebo územnej ochrany.

31. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 49/2002 Z. z. kultúrna pamiatka podľa tohto zákona je huteľná vec alebo nehnuteľná vec pamiatkovej hodnoty, ktorá je z dôvodu ochrany vyhlásená za kultúrnu pamiatku.

32. Podľa § 2 ods. 7 zákona č. 49/2002 Z. z. ochrana pamiatkového fondu je súhrn činností a opatrení zameraných na identifikáciu, výskum, evidenciu, zachovanie, obnovu, reštaurovanie, regeneráciu, využívanie a prezentáciu kultúrnych pamiatok a pamiatkových území.

33. Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 49/2002 Z. z. na konanie vo veciach ochrany pamiatkového fondu sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak odsek 5 neustanovuje inak. Ak je v správnom konaní počet účastníkov konania väčší ako desať, správny orgán môže doručovať písomnosti účastníkom konania verejnou vyhláškou.

34. Podľa § 27 zákona č. 49/2002 Z. z.

(1) Základná ochrana kultúrnej pamiatky je súhrn činností a opatrení vykonávaných na predchádzanie ohrozeniu, poškodeniu, zničeniu alebo odcudzeniu kultúrnej pamiatky, na trvalé udržiavanie dobrého stavu vrátane prostredia kultúrnej pamiatky a na taký spôsob využívania a prezentácie, ktorý zodpovedá jej pamiatkovej hodnote a technickému stavu.

(2) V bezprostrednom okolí nehnuteľnej kultúrnej pamiatky nemožno vykonávať stavebnú činnosť ani inú činnosť, ktorá by mohla ohroziť pamiatkové hodnoty kultúrnej pamiatky. Bezprostredné okolie nehnuteľnej kultúrnej pamiatky je priestor v okruhu desiatich metrov od nehnuteľnej kultúrnej pamiatky; desať metrov sa počíta od obvodového plášťa stavby, ak nehnuteľnou kultúrnou pamiatkou je stavba, alebo od hranice pozemku, ak je nehnuteľnou kultúrnou pamiatkou aj pozemok.

VII.

Posúdenie veci správnym súdom

35. Podľa § 3 ods. 1, ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) začal Správny súd v Bratislave dňa 01.06.2023 svoju činnosť a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského

súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“ alebo „súd“) vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec, pôvodne vedená pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6S/24/2016, v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 5S správneho súdu, kde je vedená pod sp. zn. BA-6S/24/2016.

36. Uznesením správneho súdu č. k. BA-6S/24/2016-248 zo dňa 17.05.2024, právoplatným 12.06.2024, súd rozhodol, že pokračuje v konaní s právnou nástupkyňou pôvodného žalobcu v rade 2/ C. D., a to s E. F. G. H., A., ako dedičkou dotknutej nehnuteľnosti. Uznesením správneho súdu č. k. BA-6S/24/2016-411 zo dňa 22.04.2025, právoplatným 29.04.2025, súd vyhovel návrhu žalobcu v rade 2/ E. F. G. H., A. na zmenu účastníka konania tak, že namiesto žalobcu 2/ do konania vstupuje žalobca v rade 1/ K & Ž, s.r.o., ktorý v ďalšom konaní vystupoval už len ako žalobca.

37. Správny súd vec preskúmal na pojednávaní nariadenom v súlade s § 107 ods. 1 písm. a) SSP na deň 12.06.2025, ktorého sa zúčastnili ďalší účastníci konania v rade 1/ a 6/ prostredníctvom svojich právnych zástupcov. Žalovaný ani ďalší účastníci konania v rade 2/, 3/, 4/ sa na pojednávanie nedostavili a svoju neúčast' neospravedlnili, hoci mali predvolanie naň riadne a včas vykázané. Ďalší účastník konania v rade 5/ svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 11.06.2025 s poukazom na pracovné dôvody, pričom súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalobca podaním zo dňa 11.06.2025 požiadal prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Miloša Čičmanca o odročenie pojednávania. V podaní právny zástupca poukázal na to, že, mu bol daný výslovný pokyn žalobcu, aby sa pojednávania zúčastnil priamo on, nie niektorý z jeho koncipientov. Ďalej uviedol, že náhle a nečakane ochorel a jeho zdravotný stav mu neumožňuje sa pojednávania zúčastniť. Na účasti na pojednávaní trval a z tohto dôvodu požiadal o odročenie pojednávania a stanovenie nového termínu nie skôr, ako o 30 dní od pôvodného termínu. Na záver dodal, že lekársku správu k zdravotnému stavu doručí bezodkladne po tom, ako ju bude mať k dispozícii.

38. Predsedníčka konajúceho senátu po oboznámení sa s obsahom žiadosti právneho zástupcu žalobcu, na pojednávaní dňa 12.06.2025 skonštatovala, že nie sú naplnené dôvody pre odročenie pojednávania podľa § 115 SSP vzhľadom na to, že k žiadosti neboli priložené žiadne prílohy a obsah podania sám osebe dôvodnosť odročenia pojednávania nepreukazuje. Správny súd podotýka, že chorobu je možné považovať za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, avšak len za splnenia podmienky, že táto skutočnosť je relevantným spôsobom preukázaná, najmä lekárskej uznanou práceneschopnosťou (por. R 31/1995), prípadne iným dokladom, preukazujúcim, že okolnosti zakladajúce dôvodnosť odročenia pojednávania nastali (potvrdenie o lekárskej vyšetrení, ošetrovaní a podobne). V predmetnej veci právny zástupca žalobcu tieto skutočnosti nepreukázal nielen súčasne s podaním žiadosti o odročenie pojednávania, ale ani do času uskutočnenia pojednávania, hoci takúto možnosť mal a doručenie lekárskej správy avizoval.

39. Správny súd uvádza, že preukázanie dôležitosti dôvodu odročenia pojednávania v danej veci bolo podstatné aj z hľadiska skutočnosti, že išlo o vec s dátumom nápadu na krajský súd dňa 12.02.2016, konanie v danej veci bolo opakovane prerušené z objektívnych dôvodov (uznesením krajského súdu č. k. 6S/24/2016-122 zo dňa 06.08.2019, právoplatným 16.08.2019, bolo konanie prerušené z dôvodu úmrtia účastníka konania, uznesením správneho súdu č. k. BA-6S/24/2016-362 zo dňa 12.11.2024, právoplatné dňa 20.11.2024, bolo konanie prerušené z dôvodu prebiehajúceho konania o podnete žalobcu na zrušenie vyhlásenia NKP) a termíny pojednávania nariadené v danej veci boli viackrát zrušované (pojednávanie nariadené na deň 11.05.2023 bolo zrušené z dôvodu práceneschopnosti pôvodného sudcu spravodajcu, pojednávanie nariadené na deň 05.12.2024 bolo zrušené z dôvodu prerušenia konania na podnet žalobcu).

40. Vzhľadom na uvedené správny súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, žalovaného a ďalších účastníkov konania v rade 2/ až 5/ v súlade s § 114 SSP. Právny zástupca ďalšieho účastníka konania v rade 1/ v rámci svojho vyjadrenia na pojednávaní poukázal na súčasný charakter objektu a jeho účel súvisiaci s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, i na skutočnosť, že žalobca má záujem na zástavbe dotknutých pozemkov, pričom žalobu považoval za nedôvodnú.

Ďalší účastník konania v rade 6/ prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a vecne správne.

41. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v danej veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP a § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu žalobných dôvodov a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť s poukazom na § 190 SSP, keďže žalobca neosvedčil splnenie základnej podmienky aktívnej žalobnej legitímácie v zmysle § 178 ods. 1 SSP.

42. Správny súd v prvom rade uvádza, že žalobu podanú žalobcom podľa § 247 a nasl. OSP z hľadiska jej obsahu vyhodnotil ako všeobecnú správnu žalobu v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) SSP, nakoľko sa nejedná o žiadnu zo žalôb podraditeľných pod § 6 ods. 2 písm. b) až k) SSP. V tejto súvislosti je potrebné zároveň zdôrazniť, že v konaní o všeobecnej správnej žalobe je správny súd v zmysle § 134 ods. 1 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, s výnimkami podľa § 134 ods. 2 SSP, o ktorý prípade v danej veci nejde. Dôvodom takejto viazanosti je vlastná podstata správneho súdnictva, majúca subsidiárny charakter, pričom samotné správne súdne konanie je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá vo svojej podstate značí, že správny súd musí rešpektovať vôľu účastníkov konania ohľadom toho, či a akým spôsobom budú uplatňovať a brániť svoje práva. To znamená, že správny súd nie je v prípade nedostatkov v tomto smere povinný, ani oprávnený, nahrádzať argumentáciu žalobcu, pokiaľ ju on sám neformuluje dostatočne.

43. Správny súd sa ako prvé zameril na skúmanie predpokladov aktívnej žalobnej legitímácie v zmysle § 178 SSP, ktorá je aj s poukazom na § 2 ods. 2 SSP jednou zo základných podmienok, za splnenia ktorých je možné žalobu preskúmať meritorne, pričom ide o neodstrániteľnú podmienku, teda takú, ktorú nie je možné v rámci správneho súdneho konania reparaovať, a teda žalobcu na odstránenie jej nedostatku vyzývať. Skúmanie tejto podmienky v danom konaní je v zmysle § 491 ods. 2 SSP aj v súlade so zachovaním práv žalobcu z pôvodnej žaloby, ktorá bola podaná podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Inými slovami, skúmanie aktívnej žalobnej legitímácie ako základnej podmienky pre meritorne posúdenie veci predpokladal aj OSP ako procesný predchodca SSP.

44. Správny súd pri skúmaní otázky aktívnej žalobnej legitímácie vychádzal z právneho názoru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS SR“ alebo „kasačný súd“), formulovaného v rozsudku sp. zn. 1Svk/32/2022 zo dňa 27.06.2024 (body 43. až 47., 49.), podľa ktorého: „43. Od vymedzenia všeobecnej správnej žaloby, jej predmetu a účelu sa odvíja aj aktívna žalobná legitímácia. V prípade ochrany subjektívnych práv svedčí fyzickej osobe (a právnickej osobe), ktorá tvrdí, že na nich bola ukrátená ako účastník administratívneho konania. V prípade ochrany iných ako subjektívnych práv svedčí prokurátorovi a zainteresovanej verejnosti, ktorá tvrdí porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia.

44. Ako správne podotkol krajský súd, zákon (§ 178 ods. 1 SSP) vo vzťahu k aktívnej žalobnej legitímácii fyzickej a právnickej osoby ustanovuje dve podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené preto, takáto osoba mohla svoje oprávnenie podať všeobecnú správnu žalobu preukázať. Týmto podmienkami sú: (i) postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy a (ii) ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy (Baricová J., Fečík M., Števec M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 876).

45. Pokiaľ ide o prvú podmienku, sťažovatelia boli nesporne účastníkmi administratívneho konania. V zmysle § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona im svedčalo účasť v stavebnom konaní ako osobám, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám mohli byť stavebným povolením priamo dotknuté. Samotné postavenie žalobcov ako účastníkov administratívneho konania však pre založenie ich aktívnej legitímácie na podanie žaloby na správny súd nepostačuje. Vyžaduje sa aj ich kvalifikované tvrdenie, že ich subjektívne práva alebo právom chránené záujmy boli napadnutým rozhodnutím porušené alebo priamo dotknuté.

46. Z obsahu podanej správnej žaloby však nevyplýva, že by sťažovatelia poukazovali na to, že by boli v dôsledku preskúmaného rozhodnutia žalovaného v spojení s vydaným stavebným povolením ukrátení na svojich subjektívnych právach. Sťažovatelia neurčili, ktorých ich subjektívnych práv a akým

spôsobom sa ich rozhodnutia a postup stavebných úradov dotýkajú a ako tieto rozhodnutia a ich dôsledky zasahujú do ich právneho postavenia ako účastníkov administratívneho konania. Takýto dotyk v správnej žalobe sťažovateľa ani len netvrdili a v nadväznosti na absenciu takýchto tvrdení následne ani neosvedčovali resp. nepreukazovali. V správnej žalobe žalobcov tak absentujú akékoľvek námietky týkajúce sa zásahu do subjektívnych práv žalobcov ako vlastníkov bytov v susedných bytových domoch k povoloanej stavbe. Žalobcovia v správnej žalobe netvrdili, že práve v dôsledku povoloanej stavby by malo dôjsť k zvýšeniu hlučnosti oproti aktuálnemu stavu (alebo napríklad k strate ich výhľadu či súkromia alebo inému narušeniu ich pohody bývania, kedy by bolo možné uvažovať o zásahu napadnutých rozhodnutí do ich subjektívnych práv). V priebehu celého administratívneho a následne i súdneho konania sťažovateľa svoj nesúhlas s vydaním stavebného povolenia opierali o nedodržanie prípustných limitov hlučového zaťaženia stavby stanovených vyhláškou č. 549/2007 Z. z. V konaní pritom nebolo sporné, že povoloaná stavba nespôsobí zvýšenie hlučnosti prostredia, v ktorom sťažovateľa bývajú. Je teda bezrozporné, že sťažovateľa netvrdili vplyv zriadenia stavby alebo jej užívania na niektoré z ich subjektívnych práv, ktoré by im garantoval niektorý zo všeobecných záväzných právnych predpisov.

47. Kasačný súd v tejto súvislosti prízvukuje, že zamietnutie správnej žaloby samo o sebe neznamená, že v správnom súdnom konaní preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy netrpí žiadnymi vadami, ktoré by mohli viesť k ich zrušeniu. Správny súd správnu žalobu zamietne aj vtedy, ak zistí, že zákon bol síce porušený, avšak žalobca nebol ukrátený na svojich právach. Účelom správneho súdnictva je ochrana individuálnych práv fyzických a právnických osôb a nie kontrola verejnej správy, čo akcentuje aj judikatúra Ústavného súdu SR: „Účelom správneho súdnictva nie je náprava nezákonnosti vo verejnej správe, ale účinná ochrana subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná.“ (uznesenie III. ÚS 649/2015 zo dňa 16.12.2015). Navyše, na základe dispozičného princípu, na ktorom je správne súdnictvo postavené (§ 5 ods. 5 SSP), nemôže správny súd aktívne vyhľadávať za žalobcu (v kasačnom konaní za sťažovateľa) dôvody vedúce k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy a žalobu (v kasačnom konaní kasačnú sťažnosť) zamietne...

...49. Argumentáciu sťažovateľov uplatnenú v kasačnej sťažnosti týkajúcu sa otázky ich aktívnej žalobnej legitímácie tak posúdil kasačný súd ako nedôvodnú. Právny záver krajského súdu o absencii ich aktívnej legitímácie vyhodnotil kasačný súd ako správny, pričom sťažovateľa tento záver krajského súdu spochybňovali v podstate len tým, že aktívnu legitímáciu odvodzovali cez poukaz na znenie § 47 v spojitosti s § 3 ods. 2 Správneho poriadku, teda cez poukaz na ich procesné práva ako účastníkov administratívneho konania (konkrétne na ich právo na riadne odôvodnenie administratívneho rozhodnutia). Ako však kasačný súd naznačil vyššie, účastníctvo v správnom konaní je len jednou z podmienok pre založenie aktívnej legitímácie na podanie správnej žaloby. Druhou podmienkou je dotyk na subjektívnych právach. Právo na riadne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nesporne je procesným právom účastníka konania. Pre prístup k správnomu súdu však nestačí len tvrdenie o porušení práva na odôvodnenie rozhodnutia samo o sebe, bez možnosti identifikovať hmotnoprávne subjektívne právo žalobcov, ktorému sa má (práve cez procesnoprávne práva a záruky) poskytnúť súdna ochrana...“.

45. Reflektujúc na závery NSS SR, súd preskúmal existenciu aktívnej žalobnej legitímácie žalobcu vo svetle načrtnutých premís, pričom vychádzal z obsahu administratívneho a súdneho spisu. Zistil pritom, že žalobca bol účastníkom administratívneho konania o vyhlásení objektov (identifikovaných v bode 1. rozsudku) za NKP a v pozícii účastníka administratívneho konania vystupoval z titulu vlastníka (napadnutým rozhodnutím) dotknutých nehnuteľností, konkrétne pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. A., časť B., parc. č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X, ktoré tvoria súčasť parku ako jedného z pamiatkových objektov. V priebehu správneho súdneho konania došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcom na základe darovacej zmluvy aj k pozemku zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. A., časť B., parc. č. XXXX, ktorý rovnako tvorí súčasť parku (na zmenu v osobe vlastníka správny súd reagoval zmenou účastníka konania na strane žalobcu uznesením č. k. BA-6S/24/2016-411 zo dňa 22.04.2025, právoplatným 29.04.2025, ktorú navrhol žalobca). Žalobcovi teda svedčí účastníctvo v administratívnom konaní na základe vlastníctva dotknutých nehnuteľností (pozemkov, ktoré sú súčasťou parku) ako prvý predpoklad existencie aktívnej žalobnej legitímácie.

46. Pokiaľ ide o druhý predpoklad, teda ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním napadnutého rozhodnutia, správny súd sa zameril na skúmanie toho, či žalobca takéto ukrátenie v žalobe kvalifikovane tvrdil, teda či jeho žalobné tvrdenia v tomto smere zahŕňajú tak identifikáciu konkrétnych subjektívnych práv, ktoré mali byť napadnutým rozhodnutím dotknuté, resp. na ktorých mal

byť ukrátený, ako aj špecifikáciu, intenzitu a následky takéhoto ukrátenia. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na Dôvodovú správu k SSP, K § 178, podľa ktorej „...zákon priznáva žalobnú legitimitáciu trom typom subjektov. Prvým je fyzická osoba alebo právnická osoba, a to za predpokladu, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Tvrdenie o takomto ukrátení musí byť súčasťou správnej žaloby v rámci jej žalobných bodov podľa § 182 ods. 1 písm. e).“

47. Správny súd preskúmaním obsahu žaloby zistil, že žalobca v rámci žalobnej argumentácie síce tvrdil, že bol ukrátený na svojich právach, avšak tieto svoje tvrdenia nekonkretizoval a neosvedčil. Jeho tvrdenia smerovali všeobecne len do roviny ukrátenia na procesných právach účastníka správneho konania podľa ustanovení Správneho poriadku (str. 3, 6 žaloby), čo však nie je možné stotožňovať s ukrátením na subjektívnych právach v zmysle § 178 ods. 1 SSP, teda na právach s hmotnoprávnym charakterom, súvisiacich s vlastníctvom dotknutých nehnuteľností, ktoré sú predmetom ochrany zo strany správneho súdu. V prípade tvrdeného porušenia procesných práv teda ide o žalobný dôvod, ktorý sám osebe nie je preukázaním aktívnej žalobnej legitimitácie. Žalobca uviedol, že preskúmané rozhodnutia nad mieru primeranú zákonom obmedzujú vlastníkov príslušných nehnuteľností bez reálneho právneho základu, pričom poukazoval na § 27 zákona č. 49/2002 Z. z. (str. 5 žaloby), a tieto tvrdenia takisto bližšie nekonkretizoval. Hoci je zrejme, že ustanovenie § 27 zákona č. 49/2002 Z. z. zakotvuje základné obmedzenia vlastníka dotknutej nehnuteľnosti po jej vyhlásení za NKP, pokiaľ ide o právo ju užívať určitým spôsobom, z takto formulovanej argumentácie žalobcu nie je možné zistiť, aké konkrétne práva a akým spôsobom mali byť dotknuté a nie je možné v tejto súvislosti vyhodnotiť ani intenzitu takéhoto zásahu. Navyše žalobca túto časť argumentácie formuloval vo vzťahu k vlastníkom všetkých dotknutých nehnuteľností, teda nie konkrétne vo vzťahu k sebe samému. Žalobná argumentácia je v tomto smere abstraktná a v konečnom dôsledku nekvalifikovaná, teda nespĺňa predpoklady pre konštatovanie ukrátenia žalobcu na jeho subjektívnych právach. Pre úplnosť správny súd dodáva, že žalobca nie je ani subjektom, ktorý nie je povinný ukrátenie na subjektívnych právach preukazovať (por. § 178 ods. 2, ods. 3 SSP).

48. Správny súd posúdil v tomto kontexte podanú žalobu ako celok, pričom sa dopracoval k záveru, že ťažiskovým dôvodom pre jej podanie bolo spochybnenie pamiatkovej hodnoty predmetného objektu a porušenie procesných práv žalobcu. O tom, že ide o ťažiskovú argumentáciu a hlavný dôvod pre podanie žaloby, svedčí tiež poukaz žalobcu na dôvody podania odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu (str. 7 žaloby), keď žalobca výslovne uviedol, že „hlavným dôvodom odvolania žalobcov nebola nemožnosť nakladania s nehnuteľnosťami, či vykonávania stavebných úprav, ale neexistencia kultúrnej hodnoty, či už historickej, architektonickej alebo urbanistickej povahy parku/parciel, ako aj jej náležitým zdôvodnením a preukázaním...“. Aj z tohto žalobného tvrdenia je možné vyvodzovať, že žalobca sa podanou žalobou nedomáhal ochrany svojich subjektívnych práv, ktoré mali byť napadnutým rozhodnutím dotknuté, ale žalobu podal z dôvodov majúcich všeobecný charakter, bez prepojenia na jeho právne postavenie či osobný status. Žalobca v žalobe netvrdil ani neosvedčil, že by napadnutým rozhodnutím alebo jeho následkom mala byť ovplyvnená jeho právna pozícia alebo že by došlo k zmene jeho vlastného právneho postavenia, spochybňoval len existenciu kultúrnej hodnoty predmetného objektu, resp. parku.

49. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, a to z dôvodu, že žalobca v žalobe nepreukázal, že mu svedčí aktívna žalobná legitimitácia v tomto konaní vzhľadom na to, že v zmysle § 178 ods. 1 SSP je potrebné, aby žalobca v žalobe kvalifikovane a konkrétne, nie len všeobecným odkazom, preukázal a uviedol, že sa účinky rozhodnutia negatívne prejavili v jeho právnej sfére, a teda, že bol dotyk na jeho subjektívnych právach v konkrétnej žalobcom tvrdenej rovine, pričom takéto tvrdenie žalobca v žalobe správneho súdu neuviedol. Tvrdenie žalobcu je len v abstraktnej, všeobecnej rovine, poukazujúc na zákonnú právnu úpravu, a to bez toho, aby špecifikoval a kvalifikovaným spôsobom uviedol, v čom konkrétne spočíva priamy dotyk na jeho subjektívnych právach.

50. Správny súd z uvedených dôvodov žalobu ako nedôvodnú postupom podľa § 190 SSP zamietol bez toho, aby sa zaoberal meritom veci a žalobnými námietkami.

51. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd voči úspešnému žalovanému postupoval podľa § 168 SSP, keď mu právo na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, pretože takáto náhrada sa priznáva len veľmi výnimočne a len keď to možno spravodlivo požadovať.

52. Vo vzťahu k ďalším účastníkom konania v rade 1/ až 6/ súd rozhodol podľa § 169 SSP tak, že im nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, a to s poukazom na to, že ani jednému z nich nebola v konaní uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s čím tak nemohlo dôjsť ani k vzniku žiadnych trov, na ktorých náhradu by mal byť žalobca zaviazaný. Správny súd v tejto súvislosti v podrobnostiach odôvodnenia poukazuje na uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/1/2025 zo dňa 26.02.2025 (body 6. a 7.).

53. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať oprávnený subjekt (§ 442 SSP), a to v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440 SSP, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, alebo ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.